

ENTRE DOUS MILENIOS

A República Federal de Alemaña, a República Democrática Alemaña, a República Francesa, a Unión de Repúblicas Socialistas Soviéticas, o Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda do Norte, e os Estados Unidos de América.

Conscientes do feito de que os seus pobos viviron en paz desde 1945 (...);

Acordamos:

Art. 1.

1. A Alemaña unida comprenderá o territorio da República Federal de Alemaña, da República Democrática Alemana e a totalidade da superficie de Berlín. As súas fronteiras exteriores serán as da República Federal de Alemaña e as da República Democrática Alemana, e serán límites definitivos a partir da data en que entre en vigor este Tratado. A confirmación do carácter definitivo das fronteiras de Alemaña unida é un factor esencial para o establecemento dunha orde pacífica en Europa (...).

Art. 2. Os gobernos da RFA e da RDA reiteran a súa vontade de que soa mente iniciativas de paz emanarán do territorio alemán. Segundo a Constitución da Alemaña unida os actos que tendan a perturbar as relacións pacíficas entre as nacións ou se emprendan con ese propósito, ou máis especialmente a fin de iniciar unha guerra de agresión, son inconstitucionais e constitúen un delito punible. Os gobernos da RFA e da RDA declaran que a Alemaña unida xamais empregará as súas armas, se non é para cumprir o establecido na súa Constitución e na Carta de Nacións Unidas (...).

Art. 6. O dereito da Alemaña unida de pertencer a alianzas, con todos os dereitos e obrigacións que se derivan do mesmo, non se verá afectado polo presente Tratado.

Art. 7. 1. A República Francesa, a Unión de República Socialistas Soviéticas, o Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda do Norte e os Estados Unidos de América dan por terminados os seus dereitos e obrigacións relativos a Berlín e a Alemaña no seu conxunto. En consecuencia, os acordos cuadripartitos, as decisións e as prácticas relativas aos mesmos, así como todas as relativas ás institucións das Catro Potencias danse por disoltas.

2. A Alemaña unida terá, pois, unha soberanía total nos seus asuntos internos e externos.

Tratado para un arranxo definitivo da cuestión alemana. Tratado "2 +4" Moscova, 12 de setembro de 1990.

Mentres que en Mumbai, India, culmina o Foro Social Mundial, este martes comezará en Davos, Suíza, a 33ª edición da reunión onde se dan cita anualmente os máis férreos partidarios e defensores das políticas económicas neoliberais.

Por primeira vez desde a creación do Foro Social Mundial de Porto Alegre ao sur de Brasil fai catro anos, as datas dos dous foros non coinciden este ano, cando un acaba o outro comeza.

Mentres que o Foro Social Mundial centrouse en alternativas antiglobalizadoras e antineoliberais, o Foro de Davos terá como eixes centrais temas políticos como Iraq e Libia e económicos como as negociacións da OMC ou a debilidade do dólar.

"Este ano vai ser moi diferente do anterior", explicou o fundador do foro suízo, Klaus Schwab, na presentación á prensa da 33ª edición. O pasado ano, a reunión de Davos estivo dominada polos preparativos da guerra contra o réxime de Saddam Hussein e a crise diplomática que enfrontou a Estados Unidos e a "vella Europa", ou sexa Francia e Alemaña.

Tamén, a diferenza do pasado ano, poucos serán os mandatarios latinoamericanos que participarán no Foro de Davos, esperándose só a presenza do presidente peruano Alexandro Toledo e do presidente ecuatoriano Lucio Gutiérrez.

En 2003, cinco mandatarios viaxaran a Davos: o brasileiro Luiz Inacio Lula da Silva, que presentou aí a súa idea de crear un Fondo mundial contra o fame, o arxentino Eduardo Duhalde, o mexicano Vicente Fox, o colombiano Álvaro Uribe e o peruano Alexandro Toledo.

As autoridades suízas despregarán preto de 4.700 militares para garantir a seguridade na illada estación de esquí, aínda que este ano ningunha manifestación está prevista en Davos.

Comeza o foro de Davos, Artigo. 21 de xaneiro do 2004.

Os principais factores que conduciron á actual crise económica global enténdense razoablemente ben. Un é a globalización da produción, que ofreceu aos empresarios o provocador prospecto de facer retroceder as vitorias en dereitos humanos conquistadas pola xente traballadora. A prensa empresarial francamente advirte aos consentidos traballadores occidentais" que teñen que abandonar os seus "estilos de vida luxosos" e tales "rixideces do mercado" como seguridade do traballo, pensións, saúde e seguridade laboral, e outras tonterías anacrónicas. Economistas enfatizan que o fluxo laboral é difícil de estimar, pero esta é unha parte pequena do problema. A ameaza é suficiente, para forzar á xente a aceptar salarios máis baixos, xornada,, máis longas, beneficios e seguridade reducidos e outras "inflexibilidades" desta natureza. O fin da Guerra Fría que retorna á maior parte de Europa do Leste ao seu tradicional papel de servizo, pon novas armas nas mans dos donos, como informa a prensa empresarial con irrestricto regocixo, General Motors e Volkswagen poden desprazar a produción cara a un Terceiro Mundo restaurado no Leste, onde poden atopar traballadores a unha fracción dos custos dos "consentidos traballadores occidentais", mentres se benefician con

altas tarifas proteccionistas e demais amenidades que os "mercados libres realmente existentes" provén para os ricos. Estados Unidos e Gran Bretaña conducen o proceso de pulverizar aos pobres e á xente traballadora, pero outros serán arrastrados, grazas á integración global.

Noam Chomsky.

O Día de Nadal do ano 1991 a bandeira vermella da fouce e do martelo que tanto temor causara ao mundo baixou por última vez do edificio do Kremlin. Uns días despois, o temible imperio Comunista; a Unión de Repúblicas Soviéticas e Socialistas, deixara de existir.

Case un ano antes o presidente dos Estados Unidos, George H Bush, pronunciou un histórico discurso onde anunciou que unha nova orde mundial estaba por chegar. Díxose que o mundo podía sentirse aliviado da ameaza dunha guerra, pois catro décadas de enfrontamento por medio da Guerra Fría chegaran ao seu fin. A ameaza do DMA -Destrución Mutua Asegurada- terminara. Díxose que recentemente os inimigos declarados da Guerra Fría atoparan unha causa común; a loita global contra o terrorismo (...).

Desde o día en que George H. Bush pronunciou o seu discurso anunciando a chegada dunha nova orde mundial a escena política do mundo cambiou de xeito moi significativo. Actualmente as nacións xa non están divididas en dous bloques antagónicos como no pasado. Agora o mundo atópase cada vez máis e máis nun proceso de unipolarización; é dicir, cada día o mundo é controlado máis e máis, tanto militar, como economicamente, pola única superpotencia que permanece; é dicir, a potencia Anglo-Americana. Lenta e caladamente a posibilidade dun supergoberno mundial e global crece cada día máis e máis (...).

Nova orde mundial. Artigo, 3-X-2003.

O liberalismo é a ideoloxía da liberdade. Para os liberais, a liberdade é o valor supremo, entendendo liberdade como a ausencia de coerción. Se ninguén me impide facer algo, son libre. A liberdade, con todo, non é a ausencia de leis, como pensan algúns (...) A lei suscita as regras do xogo. Se todos estamos obrigados a cumprilas, somos libres (...).

No terreo político, por conseguinte, o liberalismo está a favor do goberno que máis liberdades lle garanta a cada individuo, e que menos restricións imponlle as súas actividades. Os liberais desconfían do goberno e queren restrinxir o seu poder sobre os cidadáns (...).

No terreo económico, a liberdade é a ausencia de coerción governamental para a produción, distribución e consumo de bens e servizos máis aló do indispensable para manter a liberdade mesma. Durante toda a historia, o goberno impuxo infinitas restricións e regulacións sobre a actividade económica dos individuos. O novo é a eliminación desas restricións. Pero iso é, xustamente, o que libera as enerxías creadoras da xente. Os países máis libres economicamente son os máis ricos. Os máis regulados, como Corea do Norte ou Cuba están entre os máis pobres (...).

Aínda que (...) [as] políticas socialistas aceleraron a adopción de medidas de protección social que o capitalismo adoptase de todos os xeitos, o seu proliferación eventualmente conduciu a un grave estancamento económico en Estados Unidos, Inglaterra e demais países occidentais. Foron os gobernos de Margaret Thatcher, en Gran Bretaña, e Ronald Reagan en Estados Unidos os que deron un brusco viraxe, recuperaron as vellas ideas liberais e aplicáronas cun éxito espectacular. Desde principio dos anos 80, o liberalismo volveu considerarse como a única forma adecuada de gobernar. Era o novo liberalismo, o neoliberalismo (...).

O neoliberalismo. Adolfo Rivero Caro, Avogado, analista político, articulista e tradutor.

A United Fruit Company é un exemplo clásico. En 59 anos a compañía creceu tanto que controla máis dun millón de acres en Guatemala, Fonduras, Ecuador, Costa Rica, Colombia, Panamá e outros países. En 1957 a súa Gran Flota Branca de 61 barcos transportou non menos de 61 millóns de ácidos de bananas aos EE.UU. A compañía cultiva tamén numerosos acres de cana de azucre, cacao, abacá, palma oleaxinosa, madeiras e posúe, ademais, preto de 1.400 millas de ferrocarrís. Buscando un maior grado de diversificación, está actualmente dedicada á procura de petróleo e gas natural, bauxita, minerais de ferro e outros metais. Actualmente, a empresa e as súas subsidiarias, teñen orzamentos de case 400 millóns de dólares. Se a United Fruit dista moito de ser xigantesca comparada coas empresas similares nos EE.UU., parece como un coloso se a comparamos coa maioría das empresas centroamericanas.

Barron's [Revista Financeira]. VIII-1958.

A brecha de ingresos entre os países ricos e pobres non só é considerable, senón que se está ancheando. Entre 1960 e 1989, os países co 20% máis ricos de poboación mundial creceron a un ritmo de 2,7 veces superior ao do 20% máis pobre.

Tamén obsérvanse contrastes asombrosos entre países e réximes diferentes (...). África subsahariana e o sur de Asia aumentaron a súa participación na poboación mundial do 27% ao 32% entre 1960 e 1989. Con todo, a súa participación no PNB reduciuse nun 20% e a súa participación no comercio internacional diminuíu a máis da metade, circunstancia que contribúe ao rápido proceso de marxinação de 1.700 millóns de persoas.

O País. 30-IV-1992.

No ano 2003, os científicos que participaron no proxecto Xenoma Humano, que comezou en 1990, completaron a secuencia das case 3.000 millóns de "letras" que encerran as instrucións xenéticas humanas. Este importante logro cambiará a medicina para sempre, mentres os científicos avanza rapidamente cara a súa meta de identificar todos os nosos xenes e saber que función cumpre cada un.

Este logro chega logo de dúas décadas de rápido progreso na xenética humana, a rama da bioloxía que estuda a herdanza. Os científicos descubriron moitos xenes que cumpren funcións importantes nas enfermidades humanas (..)

Identificar os xenes que causan as enfermidades pode ser un primeiro paso cara ao desenvolvemento de tratamentos científicos, como novas drogas ou terapias con xenes, nas que se utiliza un xene san para substituír un ausente ou defectuoso.

Saber máis sobre a nosa constitución xenética seguramente permitirá desenvolver tamén un método máis individualizado de medicina preventiva. É posible que poida someterse a cada persoa a determinadas probas para saber se é especialmente susceptible a certas enfermidades e así poder tomar as medidas necesarias para previlas.

March of Dimes. (ONG relacionada co embarazo e mortalidade infantil) 8 de xullo de 2006

	1970	1975	1980	1985	1990	1996	1998
Total no mundo (mil millóns de \$)	302	860	1963	1892	3.356	5.310	5.438
Distribución en % Países industrializados	71,9	65,6	63,1	66,1	72,0	67,8	68,3
EE.UU e Canadá	19,7	16,6	14,9	16,4	15,5	15,6	16,7
Europa Occidental	45,8	42,5	41,5	40,4	47,9	43,3	43,5
Xapón	6,4	6,5	6,6	9,4	8,6	7,7	7,2
Países en Desenvolvemento	17,9	25,2	28,9	26,9	23,9	32,2	31,7
Elaborado a partir dos anuarios de Akal, (varios anos)							

	Esperanza de vida	T. analfabetismo (en %)	T. mort. Infantil (en %)	Acceso a auga potable. (en %)
Suíza	79	0	5	100
Xapón	80	0	4	100
Noruega	78	0	4	100
Suecia	79	0	4	100
EE.UU.	77	0	7	73
España	77	0	6	98

	Esperanza de vida	T. analfabetismo (en %)	T. mort. Infantil (en %)	Acceso a auga potable. (en %)
India	63	48,5	71	85
Camboia	54	33,5	103	13
Nepal	57	72,5	83	59
Mozambique	45	59,5	135	54
Etiopía	50	65	107	?
Botswana	36	25	51	?

A guerra do Golfo 1991

A caída do muro

Fuente: CIDOB 1998

- ◆ Conflictos rexionais
- ✕ Guerras civís, guerrillas, terrorismo
- Minorías, minorías relixiosas, nacionalismos, etnias
- ◆ Represión
- ✕ Golpes de estado
- Retirada de tropas, negociacións e procesos de paz

